

καὶ εἶναι τῶρι ὅλο ἓνα καθὼς φαίνει / ται στὸ ὁποῖο ἔδωσεν ὁ ποτὲ Βαβουλᾶς ὁ
ἀγοραστῆς καὶ μπόλτζα πὼς ἔλαβεν τὰ τορνέ / σια τὴν ἀγορὰ ἐκείνου τοῦ κομματιοῦ
ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἀφέντη Φρανκόπουλου καὶ εἶδον ὁποῦ / εἶναι βαλμένην ἢ ἐκείνην
μπόλτζα ἐδῶ εἰς τὴν καντζιλαρία μας διὰ νὰ φαίνεται εἰς / κάθεν καιρὸν ἀκόμην καὶ
μία ντουζίνα πιρούνια καὶ μία ντουζίνα κουτάλια ὅλα ἀσημέ / νια νὰ τὰ λάβην μετὰ
τὸν θάνατον τοῦ πατέραν του τὰ ὁποῖα ἄνωθεν τοῦ τὰ φερμά / ρειν καὶ σιγουράρειν
τοῦταν πὼς εἶναι ἐδικὰ του καὶ πουργίν του μὰ ἐπειδὴν καὶ νὰ μὴν τοῦ ἔκα / με
ἀπὸς τότες προικοχάρτιν νουδαρικὸν διὰ τοῦτον τοῦ κάνει τὸ παρὸν εἰς στερέωσιν /
καὶ βεβαίωσιν. "Οθεν ἀπογράφει τον καὶ στερεώνει τον καὶ ἰδιοχείρως τοῦ κάτωθεν
καὶ με ἃ / ξιόπιστους μάρτυρες—

/ —Χρουσῆς Φραγγόπουλος στέργω καὶ βεβαιώνω τὸ παρὸν καθὼς ἐγὼ εἶπα καὶ
ἐγράφτην—

/ —Σταυριανὸς Μιχαλίτζης μάρτυρας στ' ἄνωθε—

/ —'Αντώνιος Μενδρινὸς μάρτυρας στ' ἄνωθεν

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

7

Διανομὴ ὑπὸ διαιτητῶν

φ. 8v-9r

/ Φ 5 'Εβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ἐν μηνὶ Μαρτίου 20/ εἰς
τὴν διαφορ[άν] / ποὺ εὕρισκούν/τονε ἀνάμεσαν τὸν σινιὸρ Φραντζεσκάκιον Μπαρον-
τζέτον καὶ ἀδελφῆς του κυ[ρίας] / 'Ενκατερίνης ἀπάνων διὰ τὸ μητρικὸν τὸς πράμα
ἐβάλθην ὁ ἀφέντης Γιοζέφης Κορονέλος / ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν αὐτῶν ἄνωθεν
δύο ἀδελφίω ἡγουν ἀπὸ τὸν ἀφέντην Χρουσῖνον Γι[ου] / στινιάνον ὡς ἐπίτροπος
τοῦ ἄνω εἰρημένου Φραντζεσκάκην καὶ ἀπὸ τὸν ἀφέντη 'Αντωνάκη / Σουμαρούπα
ὡς ἐπίτροπος τῆς ἄνω λεγομένης κυρίας 'Ενκατερίνας τῆς ἀρχόντισσας του δίνον /-
τάς του ἐξουσία εἰς τὸ νὰ δῇ καὶ νὰ μπορέσῃ νὰ τὸς ἐμοιράσῃ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα
τῆς μητέρα[ς] / στος παίρνοντας μαζὺ του καὶ ἕτερον πρόσωπο ὅποιο ἤθελε θελή-
σειν ἀτός του καθὼς διαλα / βάνειν τὸ γράμμα ὁποῦ τοῦ ἐκάμασιν εἰς τὴ νοταρία
μας καὶ ἀκόμη νὰ πάρου καὶ τὸν κυρ Βασίλη Μπα / ζαρᾶ καὶ κυρ Μανώλη Κανάγια
νὰ τὸς ἐποῦ καὶ νὰ τὸς ἐδείξουν τὴν στίμα τῶν μπραγμάτων ὁποῦ ἐπῆ / γασιν καὶ
ἐποκόψασιν. "Οθεν ὁ ἄνω εἰρημένος ἀφέντης Γιοζέφης κατὰ τὴν ὀρδινία ὅπου / τοῦ
ἐδώσασιν ἐπῆρεν ἀντάμαν του τὸν ἀφέντην 'Ιακουμάκην Καστρῇ καὶ ἐκράξασιν καὶ

τοὺς ἄνω / θεν ἀποκοπτάδες καὶ ἐδώκασιν τος τῇ στίμα τῶν μπραγμάτων ὁλονῶ
 ὅπου εἶχασιν ἀπὸ τῆς / μητέρας τος. Οὕτως ἔβαλε ἡ ἀφεντιάν τος τὰ πράματα
 ὅλα τὰ λεγόμενα τοῦ Κατελούζου ἀμπέλι / πρεβόλι καυκάρες καὶ μὲ τὸ σπίτιν τος
 καὶ ὅτι ἄλλα περιέχου ἐκεῖν διὰ ρεάλια ἐξακόσαν ἐνενήντα / 690. Ἀκόμα καὶ τοῦ
 Παρατρέχουν τὸ ἀμπέλι καὶ χωράφιν ὅλο ἓνα λεγόμενον τοῦ Βαφτισμένου ρεάλια
 δι / ακόσια ἡγού 200/. Ἀκόμα καὶ τῆς Ποταμιᾶς τὸ ἀμπελάκιν ρεάλια ἔντεκα ἡγού
 11/. Ἀκόμα τῶν Σκού / λικων τὸ χωράφιν ρεάλια ὀγδοήντα ἡγού 80/. Ἀκόμα ἀμπέλι
 καὶ χωράφιν στὸ Βασιλικὸν λεγόμενον τοῦ Σαντάμαυρου διὰ ρεάλια σαράντα
 ἡγού 40/ τὰ ὅποια ὅλα ἱστιμάντος σουμά / ρου ρεάλια 1021/ καὶ βάνουσιν τα διὰ
 μίαν πάρτην. Ἀκόμα βάζουν καὶ τοῦ Γασπᾶ / τὸ χωράφιν διὰ ρεάλια τετρακόσια
 ἡγού 400/καὶ τῆς ἀγίας Ἑρήνης τὸ ἀμπέλι λεγόμενον Κα / τζιανὸ ρεάλια διακόσια
 εἴκοσιν ἡγού 220/. Ἀκόμη τοῦ ἀγίου Νικολάου τὸ χωράφιν διὰ ρε / άλια ἑκατὸν
 εἴκοσιν ἡγού 120. Ἔτιν καὶ ὁ μῦλος τῆς Ποταμιᾶς, ρεάλια ἑκατὸ ἡγού 100/.
 Ἀκό / μη τὸ ἀμπέλι στὴν ἀγία Ἐνκατερίνα μὲ χωράφιν ποῦναι μέσαν ρεάλια ἐξῆντα
 ἡγού 60 /. Ἀκόμα τὸ χωράφιν στὸ Κρὺο Νερὸν λεγόμενον στὶς Βουρλίες ρεάλια
 ὀγδοήντα ἡγού 80/. Ἀκόμα τὸ / περιβόλι τῆς Ποταμιᾶς ρεάλια [[ἐξῆντα]] εἰκοσι-
 πέντε ἡγούν [[60]] 25/ σουμάρου καὶ αὐτὰ ρεάλια 1005/ καὶ νὰ / γροικοῦνται καὶ
 αὐτὰ ἄλλη μιά πάρτην καὶ νὰ ρίκτουσιν σκαρφιὰ καὶ ὅτινος πέσσην ἡ πάρ / τε ὅπου
 ἔχειν τὴν σούμα τὰ 1021 / ρεάλια νὰ στρέφην τῆς πάρτης τῆς ἀλλονῆς ὅπου ἔχειν τὴ
 σούμα τα 1005/ρεάλια, ρεάλια ὀκτῶν, ἡγού 8/ ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶναι παραπάνων ἡ
 πάρτην / ἐκείνη ρεάλια 16/. Ἀκόμα καὶ εἰς τὰ σπίτια τοῦ Κάστρου ἐσταλάρασιν
 ἡ ἀφεντιάν τος καὶ εἶδασιν τὰ ἀπάνω καὶ κάτω κάμαρες καὶ κατώγια μιά καὶ δύο
 βολές μὲ στόχασιν τῆς δικαί / οσύνης καὶ οὕτως ἐποφασίσαν ὅτιν νὰ μοιραστῇ ἡ
 σάλα ἀπὸ τὸ καταμάγουλο τῆς πόρτας ἔ / ως τὸ καταμάγουλο τοῦ παραθυριοῦ
 ποῦναι καταγνάντα τῆς πόρτας ποὺ βγαίνει στὸ δῶμα νὰ / κτίσουν τυχὸν νὰ πάρη
 ἀπάνω τὴ στεγασία νὰ χωριστῇ νὰ ἀπομείνη ἡ σκάλα καὶ ἡ πόρ / τα μὲ τὴν ἑμισὴν
 σάλα καὶ μὲ τὸ μαγεριὸ καὶ μὲ τὴ μέσαν κάμαραν πόχειν τὸ χίμα / ἡγού τοῦ νετζε-
 σάριου μὲ τὴν ἄλλη κάμαρα ὅπου εἶναι ἀπάνω πόχειν τὸν μπουντῇ / καὶ μὲ τὸ
 κατώγιν τῆς μέσαν κάμαρας πόχειν τὸ χίμα ἀπάνων μὲ τοῦτον νὰ κτίσουν / τοῖχον
 ἀπὸ τὸ καντοῦνι τοῦ μαγεριοῦ ἀπὸ κάτω πόχειν τὸ βόλτον νὰ πάγη πέρα τὸ κατα /
 μάγουλο τῆς πόρτας τοῦ μέσαν κατωγιοῦ νὰ ἀνοίξουν πόρτα ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ
 μα / γεργιὸ νὰ πηγαίνην στὸ μέσαν κατώγιν νὰ ἔχην τὴν κομότιτᾶ του ὅποιος τὰ
 πᾶ / ρειν, νὰ μπαίνην νὰ βγαίνην ἔτζι νὰ γροικοῦνται αὐτὰ μιά πάρτην — καὶ ἡ ἄλλη
 ἡ ἑμισὴν / [....] τὴν κάμαρα [...] ου περνοῦμε ἀπὸ κάτω καὶ βγαίνομε τὸ παρα-
 πόρτιν καὶ μὲ τὸ μέσαν / [κα]μαράκιν καὶ μὲ τὸ ἀργαστηράκιν τοῦ ἀποκάτων καὶ
 μὲ τὸ κατώγιν τῆς σάλας ποὺ θέλῃ ἀπομείνειν ἂ / ποχεῖν ποὺ θέλου τὸ χωρίσειν μὲ

τὴν ἴδια τοῦ πόρτα νὰ γροικοῦνται καὶ αὐτὰ ἄλλη μιὰ πάρτε καὶ / νὰ ριχτοῦσιν σκαρ-
φία καὶ ὅτινος πάρτην πέσην ἢ πάρτην ἢ κάτων ποῦ ἔχειν τὴν πόρταν τὴν καθολικὴν
νὰ στρέφην τῆς ἄλλονῃς πάρτης δέκα ρεάλια διὰ νὰ μπορῇ νὰ κάνη καὶ ἐκείνην σκά / λα
καὶ πόρτα νὰ ἔχην καὶ αὐτὴν τὴν ἀνάπαψήν της. Καὶ ἡ ὁδοὸν ποῦ θελε γενῆν εἰς
τὸ χτίσιμον / ποῦ θέν νὰ τὰ χωρίσουνσιν καὶ ν'ανοίξουν καὶ τὴν μπόρτα ἀπὸ κάτων
ἀπὸ τὸ κατώγιν νὰ γίνεται ἀνάμεσόν / τος τῶν ἐδυονῶν ἀδελφίω καὶ νὰ μὴν κάνου
ντεφερέντζια εἰς περ τοῦ ἄλλου τος, μόνον νὰ περάσουν / ὡσάν καλὰ ἀδέλφια.
'Ακόμα λέγειν ἡ ἀφεντίαν τος ὅτι εἰς τὰ πράματα ὅπου ἐπούλησεν ἡ κυρία / 'Εν-
κατερίνα διὰ ἑκατὸν ἐνενήντα ρεάλια ἐγγίξειν τοῦ ἀδελφοῦν της τοῦ σινιὸρ Φραν-
τζεσκάκη ρεά / λια ἐνενήντα πέντε ἡγου (νούμερο) 95 / καὶ νὰ τοῦ τὰ δώσῃν.
Εἰ δὲ καὶ δέν τὰ θέλῃν τὰ ρεάλια νὰ τοῦ δίνῃν τόσον / πράμα ἀπὸ τὸ πράμα ποῦ
θέλει τῆς ἀγγίξειν εἰς τὴν μπάρτην της ἀπὸ κεῖν ποῦ θέλῃν ἐκεῖνος / ἐξοχὸς ἀ /-
πὸ τὰ σπίτι / [α] τοῦ Κάστρου /. Οὕτως ἐγροίκησεν ἡ ἀφεντίαν τος φωτισμένην
ἀπὸ τῆ χάριν τοῦ πανάγιου Πνεύματος καὶ οὕτως τὰ / ἐμοιράσαν καὶ ὅποιος
ἤθελε ἔβγῃν ἀπὸ τὴν μοιρασία ὅπου ἐκάμασιν νὰ πέφτῃν εἰς τὴν τὴν κοντά / να
ποῦ περιέχειν τὸ γράμμα ὅπου τοῦ ἐκάμασιν διὰ νὰ τὰ μοιράσου καὶ πάλι ἡ μοιρα-
σιάν τος νὰ εἶναι / στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίω-
σιν ἀπογράφουν καὶ οἱ ἴδιοι ἄρχοντες / καὶ οἱ μερίδες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς
ξεκαθαίρνοντας τὸν ἄνωθεν πόντο ποῦ λέγειν / ὅτιν νὰ τοῦ δώσῃν τὰ 95 / ρεάλια
ὅτιν ἂν τᾶχει νὰ τοῦ τὰ δώσῃν καλὸν ἐστὶν εἰ δὲ / καὶ δέν τᾶχειν νὰ τὰ δώσῃν νὰ
ἀποκόβῃν τόσον πράμα ἀπὸ τὸ πράμα ποῦ / πεσιν στὴν μπάρτην της ἀπὸ κεῖν
ποῦ θέλῃ ἐκεῖνος νὰ τὸ παίρῃν ξεχὸς ἀπὸ / τὰ σπίτια τοῦ Κάστρου καὶ τὰ ἐξῆς.
/ —Γιάκουμος Καστρῆς ἐποφάσισα
/ —Γιοζέφης Κορονέλος ἐποφάσισα—
/ 'Αντώνη Σουμαρίπα ὡς ἐπίτροπος τῆς συβίας μου στέργω καὶ βεβαιώνω.
/ —Χρυσῆς Γιουστινιάνος ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἄνωθε Φραντζεσκάκη στέργω—
/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

8

Διαιτησία

φ. 9^v

/ Φ 6 'Εβγαλ[μένη]

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680 / ἐν μηνὶ Μαρτίου 20
τὴν σήμερον ε[.....] / μένει εἰς τὴν ξέφλησιν οἱ ἀφέντες Γιοζέφης Κορονέλος καὶ